

«Στις μέρες μας, οι εξελίξεις "τρέχουν" με ασύλληπτη ταχύτητα. Τα γεγονότα, τις περισσότερες φορές, παρουσιάζονται "ξερά" και αποκομμένα από τις πραγματικές τους διαστάσεις, αλλά και από τις παραμέτρους που τα "ολοκληρώνουν", ώστε οι πολίτες, αναγνώστες, ακροατές και θεατές, να αποκτούν πραγματική ενημέρωση και να κατανοούν την πραγματική τους σημασία, όπως και την επίδρασή τους στις γενικότερες εξελίξεις, εξελίξεις που αφορούν το μέλλον όλων μας. Πολύ περισσότερο, σε έναν κόσμο που τα σύνορα δεν οριοθετούν προβλήματα αλλά τα διεθνοποιούν, ενώ οι διεθνείς παίκτες πολλαπλασιάζονται.

Αν σε όλα αυτά προστεθούν δύο ακόμη παράγοντες, όπως οι σκοπιμότητες και τα συμφέροντα, τότε εύκολα το σωστό και το λάθος, το δίκαιο και το άδικο, η αλήθεια και το ψέμμα, χάνουν μονομιάς την αξία τους. Και τελικά, με μαθηματική ακρίβεια, οι (δήθεν) υπερασπιστές του δημοσίου συμφέροντος και όσοι (υποτίθεται) ότι προασπίζονται το καλό, μετατρέπονται σε υπηρέτες όλων εκείνων τους οποίους με ευκολία στοχοποιούν σε κάθε ευκαιρία, στο όνομα της Πατρίδας και του λαού!

Αυτό συνέβη και τις τελευταίες ημέρες, όταν με αφορμή ένα δημοσίευμα του γερμανικού Focus, το οποίο μας ενημέρωνε ότι, οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες του SPD συγκροτούν μια οργάνωση "ανταγωνιστική" της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Μάλιστα, αναπαρήγαγαν και ένα από τους βασικούς λόγους που υποτίθεται ότι τους οδήγησε σε αυτή τους την επιλογή. Ότι η Σοσιαλιστική Διεθνής παρέμεινε βουβή την περίοδο της κρίσης σε ό,τι αφορά τις αγορές και τον χρηματοπιστωτικό τομέα. Δηλαδή, μας προσέφεραν ως λόγο, το ακριβώς αντίθετο από αυτό που συνέβη και όλοι γνωρίζουν. Προφανώς οι του SPD, έχουν τους λόγους τους. Τα ΜΜΕ, τι λόγους έχουν να αναπαράγουν αμάσητη την δικαιολογία; Μήπως δεν γνωρίζουν ότι με απόφαση του Προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, Γιώργου Παπανδρέου, συγκροτήθηκε από το 2008 επιτροπή για την Κρίση και την Οικονομία, που κατέληξε σε συμπεράσματα και προτάσεις που αποτέλεσαν και προτάσεις προς την ΕΕ και άλλους διεθνείς οργανισμούς; Μήπως δεν γνωρίζουν τους αγώνες του Παπανδρέου για την ρύθμιση και τον έλεγχο των αγορών και του χρηματοπιστωτικού συστήματος και τις συνεχείς προτάσεις του για να μπει τέλος στους φορολογικούς παραδείσους; Μήπως δεν γνωρίζουν την πρόταση για την επιβολή φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της ΕΕ και τώρα περιμένει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για να εφαρμοστεί; Μήπως δεν είναι γνωστή η απόφαση του Παπανδρέου σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση των Ελληνικών τραπεζών;

Όλα γνωστά είναι και χιλιοειπωμένα, άλλα ίσως είναι αυτές οι θέσεις που δημιουργούν πρόβλημα. Και βεβαίως, διαμορφώνουν και την πραγματική διαφορά μεταξύ προόδου και συντήρησης, αλλά και το πρόσημο στον τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης.

Με δεδομένα όλα αυτά, ας δούμε τώρα τι πραγματικά κρύβεται πίσω από την ... κίνηση των Γερμανών του SPD.

Πολλοί Γερμανοί σοσιαλιστές κάποιας ηλικίας, που γνωρίζουν πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις, λένε εμπιστευτικά σε συνομιλητές τους, ότι θα τρίζουν τα κόκαλα του Βίλντ Μπραντ, με τα καμώματα της σημερινής ηγεσίας των Γερμανών Σοσιαλδημοκρατών.

Και πράγματι, ο Σίγκμαρ Γκάμπριελ και η ομάδα του, ακολουθώντας το παράδειγμα της Μέρκελ, προσπαθούν να ηγεμονεύσουν στη οικογένεια των σοσιαλιστικών κόμματος προκαλώντας ποικίλες αντιδράσεις. Μάλιστα, οι αντιδράσεις εντείνονται και ενόψει των προσεχών Ευρωεκλογών. Ήδη οι Γερμανοί ελέγχουν την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με τον Μάρτιν Σουλτς που φιλοδοξεί να γίνει ο υποψήφιος των σοσιαλιστών για την Προεδρία της επόμενης Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ελέγχουν την Σοσιαλιστική ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσω του Προέδρου της, του Αυστριακού Χάνες Σβόμποντα, ο οποίος εξελέγη με την υποστήριξη του Μάρτιν Σουλτς. Ελέγχουν επίσης, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, του οποίου Πρόεδρος είναι ο Βούλγαρος Σεργκέι Στάνισεφ, στενός φίλος των Σουλτς και Σβόμποντα και Γραμματέας ο Άχιμ Πόστ που εξακολουθεί να διατηρεί παράλληλα και τη θέση του Διεθνή Γραμματέα του SPD. Η μόνη οργάνωση που δεν κατάφεραν προς το παρόν να ελέγξουν οι Γερμανοί στο χώρο των σοσιαλιστών είναι η Σοσιαλιστική Διεθνής.

Όταν δημιουργήθηκε η Σοσιαλιστική Διεθνής με τη σύγχρονη μορφή της αποτελούνταν κυρίως από μεγάλα ευρωπαϊκά κόμματα. Ο Βίλντ Μπραντ είχε το όραμα μιας οργάνωσης με πραγματική διεθνή εμβέλεια και ξεκίνησε την διεύρυνση που σταδιακά έκανε τη Σοσιαλιστική Διεθνή την μεγαλύτερη πολιτική Οργάνωση σε παγκόσμιο επίπεδο, η οποία αριθμεί σήμερα πάνω από 160 κόμματα - μέλη.

Ο Σίγκμαρ Γκάμπριελ, από τη στιγμή που εξελέγη Πρόεδρος του SPD, δεν έκρυψε την αντίθεση του απέναντι σε μια οργάνωση όπου οι ανερχόμενες χώρες άλλων ηπείρων θα άρχιζαν σιγά σιγά να έχουν ουσιαστικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων. Διαφώνησε με τη φιλοσοφία του Γιώργου Παπανδρέου, που πιστός στο όραμα του Βίλντ Μπραντ, πρέσβευε ότι η Διεθνής πρέπει να είναι ένα πρότυπο οργάνωσης όπου όλοι, ανεξαρτήτως μεγέθους, επιρροής και οικονομικής δύναμης, πρέπει να έχουν τα ίδια δημοκρατικά δικαιώματα στη λήψη αποφάσεων.

Στόχος του Γκάμπριελ, όπως ανακοίνωσε σε συνέντευξη του σε γερμανικό περιοδικό το 2010, ήταν η δημιουργία μιας νέας ευρωκεντρικής Διεθνούς με πολύ λιγότερα μέλη. Το SPD, μέσω και του ιδρύματος Φρήντριχ Έμπερτ, έκανε μεγάλες προσπάθειες και δαπάνησε σημαντικούς πόρους για να πείσει έναν ικανό αριθμό κομμάτων για τη δημιουργία της νέας Διεθνούς. Δεν το κατόρθωσε, και τότε προσπάθησε να ελέγξει την οργάνωση από τα μέσα, προωθώντας την Σουηδή Μόνα Σαλίν στη θέση του Γραμματέα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, στο Συνέδριο που έγινε στη Νότιο Αφρική, τον Αύγουστο του 2012. Στο Συνέδριο αυτό, με εισήγηση Παπανδρέου, για πρώτη φορά η ηγεσία και τα όργανα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς θα εκλέγονταν με ανοιχτές εκλογές. Οι Γερμανοί, επικουρούμενοι από κάποιες πλούσιες Βόρειες ευρωπαϊκές χώρες έβαλαν

όλες τους τις δυνάμεις για να "πάρουν το Συνέδριο" αλλά η κάλπη διέμευσε τις προσδοκίες τους. Ήδη το θέμα είχε γίνει ιδεολογικό και πολιτικό.

Οι διαφορετικές προσεγγίσεις στα θέματα της ευρωπαϊκής κρίσης και η έλλειψη δημοκρατίας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς επηρέασαν καθοριστικά τις επιλογές των κομμάτων της Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Μετά την ήττα τους στη Νότιο Αφρική, οι Γερμανοί άλλαξαν πλώρη και προσπάθησαν να προωθήσουν ένα άλλο σχέδιο. Σκέφτηκαν να φτιάξουν ένα Προοδευτικό Δίκτυο κομμάτων που να λειτουργεί παράλληλα με τη Σοσιαλιστική Διεθνή. Οι ίδιοι και οι δορυφόροι τους, σκόπευαν να παραμείνουν στην οργάνωση μειώνοντας μονομερώς τις οικονομικές συνδρομές τους ώστε να την φθείρουν σταδιακά. Τον Δεκέμβριο του 2012, έγινε η πρώτη συνάντηση του Δικτύου στη Ρώμη, όπου ο Σίγκαρ Γκάμπριελ είπε στην ομιλία του: "εμείς θέλουμε μια οργάνωση με έδρα το Βερολίνο". Οι συμμετέχοντες ήταν λίγοι και διστακτικοί κι έτσι το γεγονός είχε ελάχιστη προβολή. Η επόμενη συνάντηση του Δικτύου έχει προγραμματιστεί να γίνει στις 23 Μαΐου στη Λειψία, στο περιθώριο των εορτασμών για τα 150 χρόνια του SPD. Οι Γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες ελπίζουν να ριζούν όλο τους το βάρος ώστε να συναινέσουν όσον το δυνατόν περισσότεροι ηγέτες από αυτούς που θα συμμετάσχουν στην επετειακή εκδήλωση για να προσυπογράψουν την ίδρυση του Δικτύου, που όπως ανακοινώθηκε θα συντονίζεται από τους... Γερμανούς και θα χρηματοδοτείται από εθελοντικές συνεισφορές κομμάτων. Η γεωπολιτική πίεση, κάνει πολλούς ευρωπαίους και μη, να δυσανασχετούν και φοβούνται ότι οι κινήσεις αυτές μπορεί να αποτελέσουν τμήμα της ευρύτερης πολιτικής κρίσης στην Ευρώπη.

Ενδεικτική του προβληματισμού που επικρατεί ακόμη και στη Γερμανία, σχετικά με τις κινήσεις της ηγεσίας του SPD, είναι και η στάση κάποιων που προέρχονται από τα σπλάχνα της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας. Μέχρι τον Αύγουστο του 2012, οπότε και πραγματοποιήθηκε το Συνέδριο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, στη Νότιο Αφρική, στην Επιτροπή της Οργάνωσης για την Οικονομία και την Κοινωνική Συνοχή, προήδρευε ο Christoph Zopel, αναπληρωτής υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων την περίοδο των κυβερνήσεων Schroeder, τον οποίο είχε προτείνει το SPD. Ο Zopel, λοιπόν, όχι μόνον είχε υιοθετήσει πλήρως τις εκθέσεις και τις προτάσεις της υπό τον Stiglitz Επιτροπής της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, για την Κρίση και την Οικονομία, αλλά και είχε εκφράσει δημόσια την διαφοροποίησή του για την στάση του SPD έναντι της Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Και κάτι ακόμη. Οι παροικούντες την πολιτικοεπιχειρηματική ευρωπαϊκή πιάτσα, συχνά βρίσκονται αντιμέτωποι με ιστορίες που αφορούν τις δουλειές που κάνουν πολιτικά πρόσωπα και μέλη των οικογενειών τους για λογαριασμό μεγάλων επιχειρήσεων του Ευρωπαϊκού βορά. Και δεν είναι τυχαίο ότι, στο σύνολο σχεδόν αυτών των ιστοριών πρωταγωνιστούν πρόσωπα που κατά τα άλλα κόπτονται για την διαφάνεια και βάλουν κατά της διαφθοράς! Τώρα, κάποια από αυτά τα πρόσωπα, προσπαθούν και να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους και να προωθήσουν τους στόχους τους, μέσω της επιρροής τους σε κόμματα της ... περιφέρειας.

Ας τα σκεφτούν καλά όλα αυτά οι κατά τα άλλα υπερασπιστές της αλήθειας και του δημοσίου συμφέροντος.

Και ας αναλογιστούν, αν μαζί με την στοχοποίηση του Παπανδρέου, που κατά την ημερήσια συνήθειά τους υπηρετούν, αναλαμβάνουν και την ευθύνη στοχοποίησης όχι μόνον του λαού μας, αλλά των λαών και των συνανθρώπων μας σε κάθε γωνία του πλανήτη.

Γιατί κάποτε θα πρέπει να μάθουμε να λέμε τα σύκα, σύκα και τη σκάφη, σκάφη».